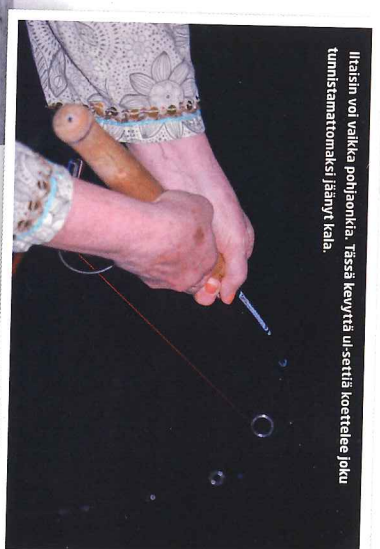




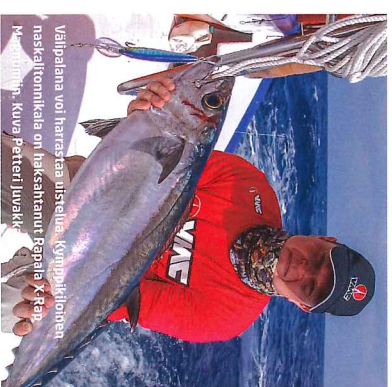
KALASTUKSEN TOISESSA ÄÄRIPÄÄSSÄ



11,5-kiloisen "keijo" on omistettu kampeamaan tri kalleista ja veneen kyytiin. Kuva Petteri Juvake.



Iltaisin voi valikoida pohjienka. Tässä kevyttä uisettia koetellee joku tunnistamattomaksi jäänyt kala.



Vahvapaana voi haastaa uisteluun kypäpöyhönten napsittomikala on haikainu Rapala X-Rap. Meidän miina. Kuva Petteri Juvake.

Yksihaarakoukut tulevat

Sain Rapala-konserniin kuuluvalta koukkuvalmistajalta testiin jo viime vuonna Suomessaakin myytyjä VMC 7266 Inline Single Hook -yksihaarakoukkua. Inline-koukun ideana on - perinteisestä ongenkoukusta poiketen - kadan suuntainen silmukka. Niinpä esimerkiksi uistinrenkaaseen kiinnitettynä koukku on uistimen suuntaisesti eikä poikittain kuten tavallinen yksihaara.

Yksihaarakoukussa on etunsa ja haittansa. Yhden haaran tartutuskyky on kiistatta heikompi kuin kolmen. Toisaalta yksihaara pysyy tartuttuaan hyvin eikä esimerkiksi tartu nostettaessa haaviin. Yksihaarakoukun seurauksista vapauttavalle kalalle kiistellään. Toisten mielestä ne aiheuttavat enemmän vahinkoa, toisten vähemmän. Riippuu varmaan tapauksesta.

Yksihaaran koukun suurimpia etuja on kuitenkin vieheen parempi uinti. Esimerkiksi melko vaatimattomasti uivat Rapala X-Rap SubWalk ja Glidin' Rap -jerkit saivat yksihaarakoukuilla aivan uuden elämän. Valitettavasti useimpiin perusjerkkeihin sopiva 4/0-koko jäi jostain syystä kokonaan pois tuotannosta. Onneksi 3/0 ja 5/0 käyvät suurimpaan osaan.



Rapala Glidin' Rap uihienosti inline-yksihaaralla. Ainakin kuvan vapauttelulle sinieväreväville yksihaara oli ystävällisempi.

tuu, mutta pintakalvossa suinkivaan jerkkiin tuleva täppäri on riittävän näyttävä, ainakin silloin kun kalastavuuslukemat ovat näin kovat jerkkin eduksi.

Parhaita jerkkejä ovat olleet kokokromiset, kromisimiset ja kromimustat. Eniten kalaa on tullut Stormin FlatStick Glidereilla, Buster Jerkellä sekä Rapalan Glidin' Rapella ja X-Rap SubWalkella. Tärkeintä korkeasta ja nopeasti rekaavasta veneestä kalastettaessa on, että viehe pysyy edes ajoittain vedessä eikä lentele aaltojen harjalla. Sen sijaan selvästi veden alla pysyvä ja voimakkaasti potkiva turpalevyvaappu ei ole tuonut toivottuja tuloksia.

Jättipiikkimakrillin ohella heittämillä voi saada monia muitakin kalalajeja. Yleisin on sinievärevälii, joita saa ajoittain keijojakin enemmän. Suurimmat ovat tavallisesti 4-5 kilon painoisia, joskus kilon tai pari suurempia. Muita yleisiä saaliskaloja ovat erilaiset napsijat (snapper), meriahvenet (grouper), tonnikalat ja boniitti, nokkakalat ja satunnaiset muutkin vieheenpurijat.

Heittopaikalta toiselle siirtyäessä voi saada uistellen monenmoisia lajeja. Vauhtia ja hampaita kestäviä uisteluvaappuja, kuten X-Rap Magnumeja on siis myös hyvä ottaa mukaan. Sekä speed jigejä. Tämä kaikkein sairain heitokalastuksen alalaji tarkoittaa sitä, että 200-300 gramman pilkki heitetään tai pudotetaan pohjaan ja sitten riuhdotaan takaisin ylös nopealla ja pumppaavalla liikkeellä. Muutaman kierroksen jälkeen kädet ovat niin hapoilla, että alkaa pelätä täppäriä...

Miten Malediiville?

Meidän matkanjärjestäjänämme on toiminut Fishmaster Finland (www.fishmaster.fi), mutta myös Getaway Tours (www.getawaytours.eu/fi) järjestää heitokalastusmatkoja valtamerille. Kalastuksesta saa enemmän irti kun lähtee ammattitaitoisen operaattorin matkaan.